

“ÉS INJUST” pàg 3

Les famílies monoparentals reclamen tenir més drets durant la maternitat

BÀSQUET pàg 20

Laia Conesa, jugadora alellenca: “A Alella sempre trobo molta pau i tranquil·litat”

líniamar

8 anys

Baix Maresme Núm. 92 · Març 2023 · liniamar.cat

L'Ajuntament del Masnou pressiona pel pati del Casino

Anuncia un procés per decidir què fer-hi perquè dona per feta l'expropiació, tot i que el cost l'ha de dir el TSJC pàg 10

Foto: Ajuntament de Vilassar de Mar

PREMIÀ DE MAR pàg 14

Tornen a demanar el retorn de les especialitats mèdiques al CAP

A FONTS pàgs 12 i 13

Edificis decadents: un mal estructural a la metròpoli

DRETS DEL CONSUMIDOR pàg 18

Les principals queixes són sobre llum, aigua i gas

Front comú

Vilassar de Mar vol salvar els edificis del front marítim pàg 16

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA
PERSONAL

[SALA FITNESS INCLUIDA
1H PARKING GRATUITA]

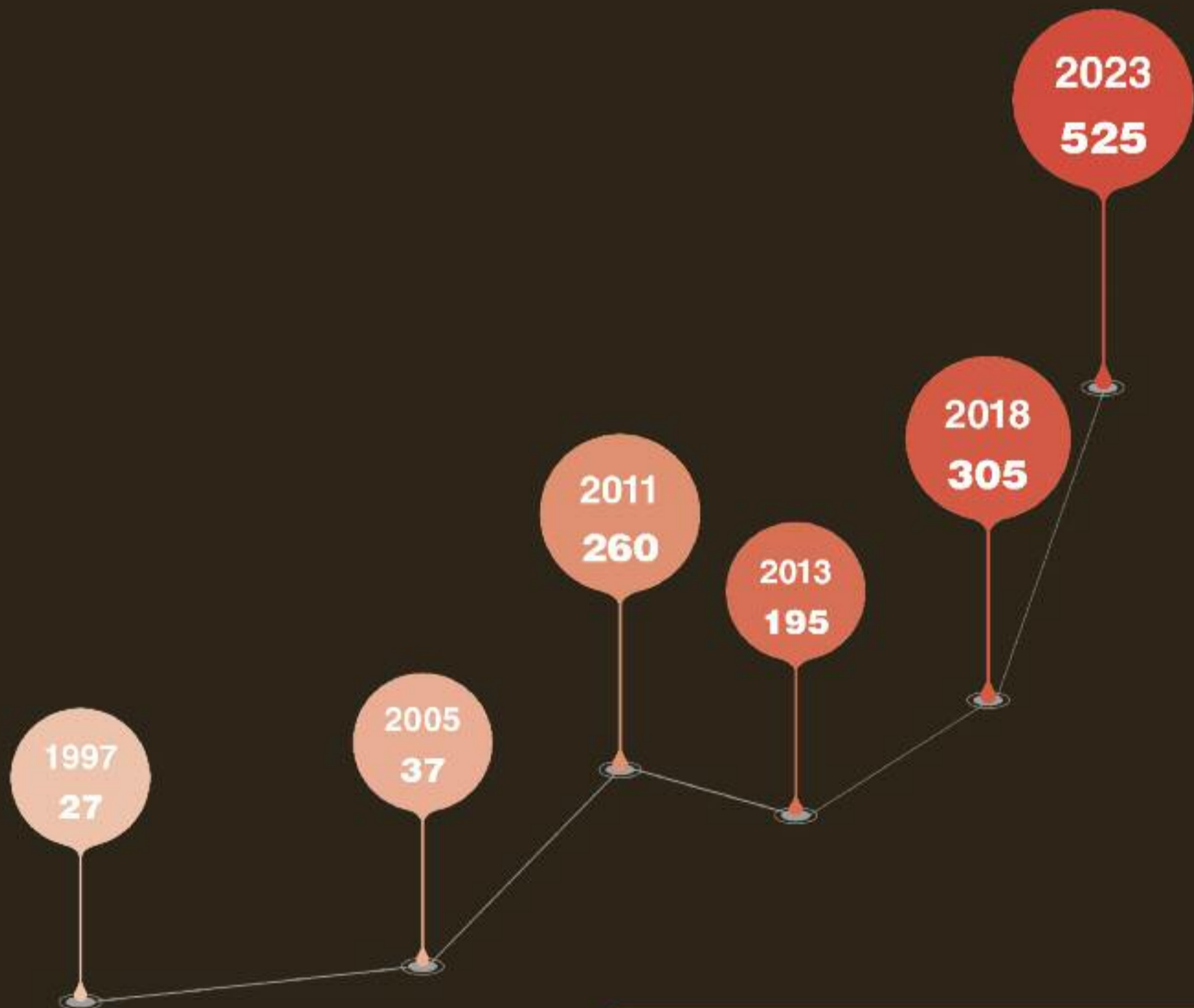

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 520 mitjans associats
www.amic.media

“Sola i amb menys drets”

» Les famílies monoparentals tenen 4 mesos de permís per naixement i les tradicionals en tenen 8
 » Dues mares solteres de la comarca expliquen el seu cas i reivindiquen els mateixos drets que la resta

Olga García
 BAIX MARESME

Tant mares com pares, quan tenen un fill, tenen un permís de 16 setmanes pel naixement del seu nadó. Un total de 32 setmanes si se sumen, que venen a ser vuit mesos, i que els progenitors es poden distribuir al llarg d'un any com ells vulguin. Però, i si la família està formada només per una mare o només per un pare?

En aquests casos, la legislació actual marca que tenen dret a 16 setmanes de permís. Un fet que denuncia des de la cooperativa d'advocats Col·lectiu Ronda, que considera que la normativa espanyola “ignora el fet que un nadó nascut en el context d'una família amb dos progenitors podrà rebre l'atenció dels seus pares durant més temps que no pas el nadó nascut amb un únic progenitor per cuidar-lo”. “I també ignora que quan l'únic progenitor és una dona existeix la possibilitat que aquesta necessiti les primeres setmanes posteriors al part per recuperar-se físicament i no estigui en plena disposició d'oferir al nadó l'atenció que requereix”, afegeixen. Una “doble discriminació”, denuncien, que afecta tant el nadó com el progenitor, que en el 80% de casos és una dona.

CRIAR UN NADÓ EN SOLITARI

La Sílvia Rodríguez és precisament una d'aquestes mares solteres. “La meua filla no va ser buscada, el que era la meua parella en aquell moment se'n va desentendre i jo vaig decidir tirar endavant amb totes les conseqüències”, recorda. En el seu cas, va coincidir que pocs mesos abans de donar a llum la seva mare es va jubilar i es va convertir en una se-

Més d'un 80% de les famílies monoparentals estan formades per una dona i la seva descendència, segons el Col·lectiu Ronda. Foto: Arxiu

gona progenitora per a la nena. “De fet, vaig deixar el pis de lloguer on estava vivint i vaig tornar a casa dels meus pares perquè m'ajudessin”, explica la granollerina. “Però els quatre mesos em van passar volant i quan vaig haver de reincorporar-me a la feina va ser complicat, perquè tot i que sabia que la meua filla estava en bones mans, sentia que l'estava desatenent, que no l'estava gaudint i patia sobretot per la lactància”, comenta.

La Raquel Martí, en canvi, no va tenir tanta sort, ja que té la família a Valls. “Vaig venir a estudiar i treballar a Barcelona i he passat sola tot l'embaràs i els mesos posteriors al part, amb l'ajuda puntual d'alguna amiga i dels meus pares els cap de setmana”, apunta. En aquest sentit, recorda que el més dur van ser els primers dies. “El part va ser per cesària, la recuperació va ser

dura i un cop a casa el món se'm va tirar a sobre”, explica. “El que pitjor portava era el fet de no dormir, perquè sent dos t'ho vas combinant i descansas una mica més. També hi ha tots els problemes, inseguretats i dubtes que suposa ser mare jove i primerenca, i sobretot la incertesa de què passaria quan tornés a treballar”, afegeix.

“Després de les 16 setmanes tot es va complicar”, recorda Martí. “Tenia un nadó de quatre mesos, sentia que era molt petit per portar-lo a la guarderia i jo havia de reincorporar-me a la feina”, explica. “Però em semblava una situació inassumible i, després de molt pensar vaig decidir agafar-me una excedència, tot i que sempre havia descartat aquesta opció perquè suposava estar sense ingressos durant un temps”, comenta. De fet, ara mateix viu d'estalvis i els

seus pares l'han hagut d'ajudar econòmicament.

LLUITANT PERTENIR MÉS DRETS

Segons denuncia des del Col·lectiu Ronda, el principal perjudicat per aquesta situació és sempre el nadó. “Està clar que hi ha un dèficit legislatiu en aquest sentit i estan sent els tribunals els qui l'estan intentant suplir i compensar”, comenten. I és que al novembre el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya reconeixia per primera vegada el dret d'una mare soltera d'estendre el permís per naixement, per garantir una bona criança del nadó i oferir a la progenitora l'oportunitat de compaginar la maternitat amb la vida familiar i laboral.

“És molt injust que sent mares soles tinguem menys drets, que els nostres fills tinguin menys temps d'atenció i que, a sobre, ens hàgim d'enfrontar a la justícia per

demanar igualtat i gaudir de les mateixes condicions”, denuncia Martí. Per això, des del Col·lectiu Ronda diuen que “és urgent i necessari que es reformi la llei”. Un fet pel qual també lluita l'Associació de Famílies Monoparentals, que treballa per visualitzar les dificultats d'aquestes famílies, millorar la seva qualitat de vida i dotar-les d'eines que els facilitin el seu dia a dia. Tot perquè “vivim en una societat que encara no entén la realitat i les problemàtiques d'altres tipus de famílies que no són les tradicionals”, sentencien des de l'associació.

MALES NOTÍCIES

Línia Mar recollia aquests testimonis abans del 8 de març, dia en el qual es va conèixer que el Tribunal Suprem rebutjava en una sentència els permisos dobles en famílies monoparentals pel naixement d'un fill.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líniamar** a Telegram

La lupa

L'ou o la gallina

per Arnau Nadeu, director editorial dels diaris Línia

Foto: AMB

Al'Espai Línia estem d'estrena. Acabem de canviar la pell de les nostres parets. Hem deixat enrere l'exposició que ens ha acompanyat durant aquests primers mesos de vida de l'espai –*La Barcelona desconeguda*, marca de la casa– i hem inaugurat un nou recorregut per la història de la premsa de proximitat metropolitana que, entre altres qüestions, reflexiona sobre la debilitat de la consciència metropolitana i les dificultats que això suposa per al desenvolupament de mitjans de comunicació centrats en aquesta realitat supramunicipal.

Si no hi ha sentiment de comunitat compartit, difícilment hi haurà mitjans que s'hi adrecin, i si no hi ha mitjans, serà complicat que aquest sentiment pugui quallar i créixer. És un peix que es mossega la cua. El cercle viciós que alguns fa temps que treballem per trencar. Què va primer, l'ou o la gallina?

Sempre que penso en aquest dilema em ve al cap un nom: Gonçal Mazcuñán. Encara recordo com a la universitat ens explicava, a aquells aspirants a periodista, com ell i uns quants col·legues més van crear de zero un diari per a un territori aleshores poc vehiculat, l'anomenada Regió Setena. Sense la seva aventura periodística, que va cristal·litzar en l'ara ja històrica capçalera *Regió7*, no s'explica l'actual sentiment

de pertinença a l'avui Catalunya Central, i sense el creixement progressiu d'aquest sentiment compartit entre comarques realment diverses no s'entén l'exitosa trajectòria periodística de *Regió7*. Podríem dir que els dos vectors, territori i diari, es van anar retroalimentant, beneficiant-se mútuament i escrivint una història conjunta que els ha portat fins avui, amb la capçalera com un dels referents de la premsa comarcal

La consciència ciutadana apareix gairebé en paral·lel a propostes periodístiques que l'expliquen

catalana i amb el territori com a realitat que es reconeix a si mateixa en el mapa i que comparteix problemes, solucions, reptes i il·lusions.

L'àrea metropolitana de Barcelona no és la Catalunya Central, per descomptat. Són realitats totalment diferents i incomparables. Però és indubtable que el territori metropolità, com aquella Regió Setena de Mazcuñán i companyia, també comparteix problemes, solucions, reptes i il·lusions. Avui les fronteres ad-

ministratives dels diversos municipis metropolitans són més difuses que mai, sobretot entre la capital i les localitats limítrofes. Vivim en una gran ciutat de ciutats. En municipis que no volen perdre la seva identitat, però que saben que només en un marc comú, el metropolità, podran afrontar el futur en condicions de no quedar-se enrere. És l'època de les grans ciutats. De les àrees metropolitanes. Ningú ho dubta. I la ciutadania veu, en el seu dia a dia, que viatja en transports públics metropolitans, que pot accedir a pisos socials metropolitans, que li cuiden les platges i els espais naturals des de la metròpoli... I que li comencen a explicar què passa en aquest territori comú mitjans de comunicació metropolitans.

És una evolució natural. El territori es vehicula, la consciència ciutadana comença a aparèixer gairebé en paral·lel a propostes periodístiques que l'expliquen i una i altres es retroalimenten i s'enforteixen. Cada cop ens sentirem més veïns i veïnes d'aquesta gran ciutat metropolitana, segurament reclamarem noves formes de governar-la i necessitarem que hi hagi mitjans que ens l'expliquin, no de manera oportunista, sinó partint d'una trajectòria i d'un interès honestos. I en un futur altres es preguntaran: què va ser primer, l'ou o la gallina? Nosaltres, avui, estem vivint la resposta.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@andreaajvilloria

Novetats importants en el cas Pegasus: l'Audiència de Barcelona ordena demanar al Centre Nacional d'Intel·ligència (CNI) informació sobre l'ús de Pegasus contra els independentistes i també ordena al jutjat instructor que citi a declarar la directora del CNI, Esperanza Casteleiro.

@EstelSole

El fill malalt, a urgències pediàtriques, amb vòmits, deshidratat i amb taquicàrdia. La metgessa li parla en castellà i ell que no contesta perquè està KO, pobret, i la metgessa insisteix: - *¿Que no entiendo el castellano? ¿No va a la escuela? ¿No es bilingüe?* Enfadada és poc!

@JoanLaportaFCB

Culers, estigueu tranquils. El Barça és innocent del que se l'acusa i víctima d'una campanya contra la seva honorabilitat en la qual ara ja hi són tots. Cap sorpresa, defensarem el Barça i demostrarem la innocència del club. Molts hauran de rectificar. #TotUnitsFemForça.

@JordiGraupera

Tenir fills és la cosa amb més sentit que he fet a la vida, i la més intensa felicitat que mai he experimentat. Cadascú que faci com vulgui i pugui, ho dic només perquè sembla que només se sentin posicions que diuen el contrari. Si fos una "review", hi posaria 5 estrelles.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 6618-2015

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

La clau

Salut

El servei dels CAP de Premià de Mar i Premià de Dalt continua generant queixes veïnals. Diferents entitats han tornat a reclamar a Salut que tornin les especialitats retirades per la pandèmia i un servei d'urgències per a Premià de Dalt.

pàgina 14

Vilassar de Mar

L'Ajuntament ha viatjat a Madrid, juntament amb representants del món associatiu i cultural, per presentar un projecte per salvar l'edifici del restaurant Palomares. L'Estat valorarà la proposta de convertir-lo en un espai d'història marinera.

pàgina 16

C. C. Maresme

L'Oficina d'Habitatge del Consell Comarcal del Maresme va tramitar l'any passat 4.048 sol·licituds d'ajuts per al pagament del lloguer. El 60% van concedir-se i van sumar un valor de 6 milions. Les tramitacions i els ajuts van pujar un 15% respecte del 2021.

pàgina 18

El + llegit

líniamar.cat

- 1 *Les obres de l'estació d'Ocata del Masnou no estaran acabades a l'estiu*
- 2 *El restaurant Palomares de Vilassar de Mar tancarà el 14 de maig per l'enderroc de l'edifici*
- 3 *El 'conte de fades' de Famadas*
- 4 *L'ús del català, als tribunals*
- 5 *Neix el mapa dels joves artistes del Maresme*

Arribar a final de mes

per Manuel Reyes (PP Barcelona)

Foto: Mariona Puig/ACN

Cada cop és més difícil per a les famílies arribar a final de mes. I és que, malauradament, l'increment de preus en els productes més bàsics fa que omplir la cistella de la compra sigui cada vegada més complicat.

Han pujat tant els productes més necessaris com els combustibles, l'aigua, el gas o fins i tot l'electricitat, fet, aquest últim, que obliga moltes llars a haver d'apagar la calefacció perquè no poden afrontar els rebuts que arriben a final de mes.

A tot això s'hi afegeix l'increment de les hipoteques, de més de 300 euros de mitjana, o també l'augment dels lloguers.

Mentre passa tot això, veiem com els governs no hi posen solucions perquè la gent pugui viu-

re amb certa dignitat. Els salaris no creixen al mateix ritme que l'increment de preus i les pensions són insuficients, especialment les més baixes, els receptors de les quals no tenen capacitat d'afrontar aquesta voracitat de preus.

Ara és el moment de fer polítiques de veritat que posin les persones al centre de les mesures i de les accions de les administracions. No pot ser que governs com el de Castelldefels (PSC, ERC i Junts) es gastin prop d'11 milions d'euros per fer

un nou carril bici que no fa servir ningú quan hi ha tanta gent a la ciutat que no pot pagar ni tan sols el rebut dels subministraments de casa seva.

És necessari un canvi, que comença el pròxim 28 de maig amb les eleccions municipals i que continuarà a finals d'any amb les eleccions generals. Volem governs que estiguin al peu del canó treballant amb la gent, amb solucions, i que es preocupin per tots els que tenen dificultats. El canvi és possible i entre tots el farem realitat.

Línia Mar no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#SiliconValleyBank

@maticaradio: Sala-i-Martin, sobre la fallida del Silicon Valley Bank: "És difícil que es reproduïxi en altres llocs. El que ha causat aquesta fallida és un pànic bancari".

#CasNegreira

@jofrellombart: Entre l'Operació Catalunya i el Cas Negreira, oi que no sabeu en quin dels dos el govern espanyol s'ha personat com a acusació? Exacte.

#ManelS'Atura

@mroblir: És impossible demanar a Manel que continuï quan ens hem passat 12 anys dient a la mínima: "Tan bo és insistir com saber-se retirar".

No quadra (o sí)

per David Fernández

«I febrer era el nom d'una epidèmia»
Erri de Luca

Ha passat gener i els números quadren i desquadren alhora. Quadren a pocs perquè desquadren –i desesperin– a la majoria. La lletania no és nova. La lletania –la sagnia, l'escorxadador, la transfusió– és sistèmica. Sistemàtica i alhora global i local. I històrica: el càlcul gelat de les aigües egoistes avança, espren i assetja, com anunciava el barbut de Tréveris fa més d'un segle i mig. Que ho digués fa 150 anys pot dir molt a favor seu i poc a favor nostre. En tot cas, segon mes del 2023 i la devaluació salarial i els guanys financers van, pornogràficament, de la maneta. La banca, que sempre guanya, anuncia com un insult beneficis històrics. L'anunci-miratge de rebaixes de l'IVA amb el qual arrencava l'any no es nota en cap forn de pa i no minva gens l'augment d'una inflació antològica. De fons, nova bronca sobre el llindar del salari mínim mentre es constata l'augment rècord –quants en van, ja?– d'un cost de l'habitatge que delma tota economia familiar. El que quadra i el que no té factura, i fractura i consolida Catalunya, barri a barri i de forma incontestable, és el lloc fix que encapçala el rànquing de desnonaments a l'Estat: 1.724 en el tercer trimestre del 2022 –18 al dia, segons dades del CGPJ. Qui desnona qui? Un recentíssim estudi de l'Observatori DESC ens escateix que el 51% dels desnonaments produïts a Barcelona entre el 2020 i el 2022 van ser responsabilitat directa dels grans propietaris, que representen l'1,7% del total d'arrendadors, però concentren el 23% dels habitatges. Ara bé, la llei-estrella que debatem al Parlament és sobre ocupacions, ves per on. Digue'm què legisles i et diré qui ets.

En aquesta lògica, com un maleït bucle, un comença el segon dilluns de febrer rebent l'avís de la PAHC del Bages dels quatre desnonaments previstos

per a aquesta setmana. Amb noms i cognoms: Mohamed, Rachid, Mabel i Faisal, tots amb família i menors a càrrec. La gota malaia que mai cessa i que dura –caldria consensuar-ho i establir-ho– des del 2008 pel cap baix, amb el pet d'aglà financer. Bombolla financera que va deixar un paisatge metropolità devastat i –no ho recordem prou– més de 270.000 desnonaments als Països Catalans. Mentre això passava, ens volen fer oblidar que rescataven la banca amb diners públics que mai van tornar. Però en realitat el 2008 era efecte, no causa. Caldria dir que 'la festa' va arrencar el 1995 amb la primera *aznaritat*, si volem po-

deis, va escriure: «Podem tenir democràcia o riquesa concentrada, però no totes dues coses alhora». Simultaneïtats impossibles. Cadenes tròfiques. I la llei depredadora de la selva.

La croada continua –per barris, sempre per barris: als alts, fons d'inversió; als baixos, cases d'apostes. Però també en nous i inquietants nínxols d'acumulació. Fa uns anys, llegint atentament Bernard Stiegler, vaig topar amb el concepte 'proletarització de l'oci'. L'antiga plusvàlua del treball es desplaçava també cap a l'oci, tal com s'ha desplaçat fa dècades cap a l'habitatge, constituït fa temps, pur capitalisme ren-

dista, en l'espai de més transferència de renda de baix cap a dalt. Però proletaritzar tecnològicament l'oci significava que el temps lliure també esdevenia un nou espai d'acumulació on ens encadenen de mala manera i on també ens furten la cartera. «En l'època de l'oci proletaritzat ni tan sols els nostres plaers són compatibles amb la vida», ha escrit la neurona insubmissa que és Santiago Alba Rico. Per no pagar la realitat, diguem-ho així, paguem per veure la pantalla. El capitalisme ens ho prendrà tot i a canvi ens regalarà un *smartphone* perquè ho puguem veure en *streaming*, va sintetitzar algú amb extrema lucidesa. Sovint s'ha dit que si ens fixem només en l'escuma, mai veurem l'onada. Gener deixa pas a febrer i els números mai quadren per a la majoria perquè a uns pocs els

continuen quadrant perfectament. Ahir era 14 de febrer, artífici mercantil de Sant Valentí, que al santoral català és patró, però dels estafadors, dels mal pagadors, dels tramposos i dels enredaires. Bon dia per recordar que l'idil·li entre capitalisme i carnisseria tendeix a l'infinit, si no ens posem a posar –si no nosaltres, qui?, si no ara, quan?– límits a la voracitat dels carronyaires que se'ns volen cruspír.

Article publicat el 15 de febrer del 2023
a liniatarxa.cat

Foto: Maria Alenyà/ACN

de data a la més recent orgia immobiliària, i amb la subsegüent llei del sòl que va impulsar un tal Rodrigo Rato. Si mirem lluny, caldria parlar de la Llei Boyer de 1985. I si filem prim, enmig de la dictadura franquista ja es ballava i planificava el ritme frenètic de l'especulació. Porta a porta, aluminosi a aluminosi, bloc rere bloc. Per això, dècades d'inèrcia i usurpació, el darrer Informe Oxfam ens recorda que l'1% més ric de l'Estat espanyol ja concentra piramidalment el 23% de la riquesa. Hemeroteca dràstica, fa un segle que un jutge nord-americà de la Cort Suprema, Louis Bran-

Les millors perles

Ameida és sinònim d'espectacle. Fa poc, ha protagonitzat un nou vídeo hilarant durant la visita a un pavelló de gimnàstica artística. Hi apareix saltant en un llit elàstic i acaba atrapat en una piscina de goma-escuma i perdent-hi les ulleres.

Que et posin una multa no és agradable, però que te'n posin quatre en menys de vint minuts ja treu de polleguera. És el que li va passar a la Noemí, que ha dit al diari *Ara* que els Mossos van "abusar de la seva autoritat".

Què faries si et toqués la loteria? En Luke Pittard, que va guanyar 1,6 milions d'euros gràcies a la loteria britànica, es va comprar una casa i se'n va anar de vacances. Després va tornar a treballar al McDonald's. Enyorava els companys.

A la motxilla de l'escola tots havíem guardat coses durant més temps del necessari. Ara, un repartidor de menjar del Perú ens ha superat a tots: duia a la motxilla una mòmia d'entre 600 i 800 anys d'antiguitat.

The Academy

LA FOTO

La Diputació de Barcelona i els ajuntaments treballen perquè les persones grans que ho desitgin puguin envellir a casa seva amb dignitat.

Teleassistència • Arranjament de la llar • Millora de l'accessibilitat i la seguretat
Atenció a la soledat • Activitats socials i esportives al barri

Més informació al teu ajuntament i a:
www.diba.cat/serveis-gent-gran

Tribuna

De contractació pública

per Ferran Falcó, president de Restarting Badalona

Foto: Ajuntament de Barcelona

Quan d'una matèria n'hi ha pocs que en coneixem els detalls, miau. Quan per fer-ne calen lleis, reglaments, procediments enrevessats i multitud d'informes per si de cas les coses es torcen, miau. I és que en matèria de contractació pública, som gat escaldat. Pels abusos del passat, en forma de corrupteles o corrupcions a persones, partits i institucions, i pels abusos del present, en forma de gimcanes, preus per sota de cost, licitacions desertes i adjudicacions impugnades.

El resultat d'aquest escenari ens ha dut a ser, l'any 2022, l'estat amb més licitacions desertes –més de set mil·lions d'Europa, per valor de 5.000 milions d'euros, que se sumen a les d'una sèrie d'anys en els quals contractar amb l'administració ha esdevingut tràgic. Tant, que moltes empreses ja no consideren treballar-hi, si ho poden evitar, mentre altres ho continuen fent per un efecte de bola de neu que no poden aturar i que té l'origen en haver acceptat, algunes, presentar ofertes fora de mercat per endur-se concursos i poder continuar treballant presentant als bancs una cartera d'obres i d'ingressos que els deixessin continuar amb accés a pòlisses i préstecs, encara que no guanyessin diners o fins i tot en perdessin. Aquesta dinàmica, per un efecte mirall, ha provocat la paradoxa d'una administració que sap que licita a preus d'enderroc quan pretén aixecar una obra i d'uns licitadors que es canibalitzen els uns als altres per lluitar per les molles d'un pa ben sec.

Contràriament al que alguns afirmen, concursar en el sector públic –per serveis, subministraments, obres o projectes– no és cap negoci. Té uns marges, quan els té, molt ajustats. Tant, que hi ha empreses del sector que, facturant centenars de milions, presenten resultats amb guanys –si ho són– d'uns pocs milions que de vegades es compten amb els dits d'una mà. Aquest és el panorama a l'Estat, i per això resisteixen els més grans, els més endeutats –*too big to fail*–, en detriment, no només dels més petits –empreses mitjanes i petites–, sinó, i sobretot, de millors sous per captar millor talent, vocacions per estudiar-ne les professions i capacitat inversora en innovació i desenvolupament.

Ja fa temps que les empreses alerten d'aquesta realitat, mentre els gestors públics més empàtics –sovint els que saben què és el món privat– accepten que tenen –com a mínim– una part de raó i altres s'agafen a la idea que, mentre hi hagi un licitador, és que aquell servei es pot donar. En general, hi ha pànic a decidir –malgrat que per això hi són– valorant qüestions alienes al preu, perquè ja se sap que emetre judicis de valor sobre qualitat de les ofertes pot comportar molts maldecaps. No és culpa seva, és culpa dels corruptes, corromputs i corruptors. I d'una llei del pèndol que ha fet anar d'un extrem a l'altre.

Avui, a l'Estat, concursar no és fàcil, i les dades desmenteixen qualsevol opinió complaent. La nova llei de contractes del sector públic alenteix les decisions, la possibilitat de recórrer licitacions de forma gratuïta col·lapsa organismes creats per alleugerir i assegurar transparència en els procediments, els preus no són els del cost i qui en paga les conseqüències, com sempre, és el ciutadà, que al·lucina recordant aquell alcalde que va posar fa un munt d'anys la primera pedra d'un passeig, d'una escola o d'un ambulatori que no s'han fet, que s'han deixat a mig fer o que encara s'han d'acabar.

Què podem pensar de com anem com a societat si per fer un expedient de compra pública innovadora calen gairebé dos anys o si se'n diu que el nostre ajuntament ha executat, en quatre anys, el 6% del seu pressupost d'inversions? Què puc dir jo, que vaig deixar un concurs d'asfaltatge de l'autopista al seu pas per Badalona adjudicat abans de plegar, ja fa més de dos anys, i encara no ha començat? Doncs que no anem bé, que ens hem lligat de mans i peus i que pretenem tenir duros a quatre pessetes (un euro per cinquanta cèntims).

El paper ho aguanta tot, però la realitat, ho podem veure, és tossuda. I la millor decisió per al país sencer seria refer la llei i, sobretot, licitar a preus que obrissin la competència, no de les molles, sinó del pa, amb uns marges que anessin lligats, en part, a la reinversió en millors sous, més innovació i millors serveis.

“

Tenim la paradoxa d'una administració que sap que licita a preus d'enderroc quan pretén aixecar una obra i d'uns licitadors que es canibalitzen els uns als altres per lluitar per les molles d'un pa ben sec

”

Flaixos

@324cat: Comença l'operació per buidar de peixos el pantà de Sau, al 10% de capacitat, i garantir-ne la qualitat de l'aigua malgrat la sequera.

@XavierAntich: Escàndol a Renfe, cada dia de cada dia. Desinversió estructural, vergonyosa normalitat i impacte directe a totes les capes del país.

@adaparellada: Potser no esteu al cas que la supervivència de les calçotades està perillant a causa de la gairebé extinció d'una matèria primera fonamental: el paper de diari.

Línia supera els 154.000 lectors metropolitans mensuals

COMUNICACIÓ ▶ Línia va assolir al mes de febrer una audiència de 154.305 usuaris únics i 236.466 pàgines vistes, segons OJDinteractiva. És la xifra auditada més alta aconseguida per Línia, del Grup Comunicació 21, i fixa el rumb d'un creixement sostingut amb l'objectiu de superar els 250.000 usuaris únics mensuals al llarg d'aquest any 2023.

Es tracta de lectors metropolitans, clarament definits, i d'una publicació local en xarxa i no nadiua digital, ja que també disposa de 20 edicions territorials en paper.

Segons el rànquing que facilita l'auditoria d'OJDinteractiva de les publicacions en català més llegides, Línia ja és el quart mitjà no nadiu digital a l'àrea

236.466

**pàgines vistes
va registrar al mes
de febrer Línia, segons
OJDinteractiva**

metropolitana, després de l'Ara, El Periódico i El Punt Avui,

tots ells diaris generalistes, d'abast nacional i de pagament.

En el rànquing general a Barcelona ciutat i entorn metropolitana (primera corona), Línia ocupa la sisena posició (la vuitena si hi incloem els audiovisuals RAC1 i betevé) i estaria entre els 20 més llegits de tota Catalunya.

El director editorial de Línia, Arnau Nadeu, fa una valoració

positiva d'aquestes xifres. "Cuidem molt el perfil de l'audiència, el target i els continguts; no fem cap concessió a la informació banal ni volem créixer a qualsevol preu", apunta. "Per a Línia és essencial preservar els lectors informats, exigents i metropolitans, els quals donen sentit al nostre periodisme igualment exigent i metropolità", conclou.

NADA ES IMPOSIBLE BROADWAY EDITION

EL MAGO POP

SORTEIG
2 entrades
TEATRE VICTÒRIA - BARCELONA
· PODRÀS TRIAR DATA ·

línia

Escaneja per veure les bases i participar-hi

f i Instagram t @liniaxarxa

El Masnou ja té una altra eina per recordar la Guerra Civil. El passat 16 de març van senyalitzar-se cinc níus de metralladores del passeig i el refugi antiaeri situat a la Mina d'Aigua. Formen part de la 'Ruta de la Guerra Civil al Maresme'.

Procés participatiu per decidir el futur del pati del Casino

URBANISME ▶ L'Ajuntament comunicava a principis del mes de març la seva intenció d'iniciar un procés participatiu per decidir el futur del pati del Casino de Masnou. Un terreny pel qual el consistori va començar formalment l'expropiació el juliol del 2021 per convertir-lo en una gran plaça pública. Des de llavors, el futur d'aquest espai està en mans de la justícia per dues qüestions: la qualificació dels terrenys i l'expropiació.

El consistori, per la seva banda, considera aquest terreny com a municipal des del 28 de setembre del 2022, data en la qual va dipositar a la Caixa General de Dipòsits de la Generalitat la indemnització per l'expropiació. Una quantitat econòmica que ronda els 230.000 euros i que, la propietat del casino, considera que està molt lluny del valor real del pati.

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha de decidir sobre el valor dels terrenys, fet que ha paralitzat el procés d'ex-

Pati del Casino de Masnou. Foto: FEM Masnou

propiació fins a la resolució, que s'espera pel mes de maig. El president del Casino, Joaquim Pera, explica a *Línia Mar* que entre una plaça pública i el pati actual pot haver-hi un terme mitjà. Sobre la possibilitat d'arribar a un acord econòmic amb el consistori, afirma que esperarà la resolució del TSJC. "Fa 7 anys ja

vam proposar substituir el mur per una tanca i convertir l'espai en un jardí", diu Pera. Més enllà de la quantitat econòmica, el pati del Casino té per als més de 400 socis un gran valor. A més, és un espai molt utilitzat. "Se celebren moltes activitats. Aquest pati ha estat sempre a disposició del municipi", afegeix Pera.

El casal de gent gran d'Ocata tindrà una sala annexa

EQUIPAMENTS ▶ El passat 8 de març es va iniciar la construcció de l'edifici annex del Casal de Gent Gran d'Ocata, situat a l'antiga Masia Cal Ros de les Cabres.

El nou equipament servirà com a sala polivalent i estarà ubicat a l'antic espai per a gossos del parc del Mil·lenari. L'Ajuntament ja ha anunciat que també es crearà una nova zona d'esbarjo per gossos en el mateix parc.

La superfície del nou edifici serà de 190 metres quadrats, però la sala en tindrà 140. La construcció suposa una inversió de prop de 220.000 euros.

L'Ajuntament preveu que l'obra estigui acabada en quatre mesos, però adverteix que pot patir retards. El motiu és que la zona és propensa a les troballes arqueològiques i, en cas de trobar-ne alguna, es trigaria més.

FEM demana la dimissió del regidor d'Urbanisme

URBANISME ▶ FEM Masnou demanava el 16 de març la dimissió del regidor d'Urbanisme, Ricard Plana, per l'evolució de la modificació urbanística de Can Bernades, on està situat el càmping Masnou.

Una petició que arribava després que la Comissió Territorial d'Urbanisme de l'Arc Metropolità de Barcelona, l'ens que revisa la idoneïtat dels projectes urbanístics, concloués, segons

FEM, que l'operació que ha defensat Plana era "extremadament beneficiosa" pel promotor privat i "gens" pel Masnou.

L'alcalde del Masnou, Jaume Oliveras, comenta a *Línia Mar* que la Comissió només els hi ha demanat dues modificacions: pujar del 30 al 50% de pisos de protecció oficial i un 10% de l'urbanisme dedicat a activitat. Sobre la petició de dimissió, Oliveras ha mostrat "indiferència".

SERVEIS FUNERARIS

Barcelonès i Maresme

Tanatoris
Badalona, Sant Adrià de Besòs,
Montgat, Teià, Alella i Premià de Mar

La tranquil·litat d'una trucada

Servei integral del procés funerari

Atenció 24h.
93 497 0 497

PFB
SERVEIS FUNERARIS

www.pfb-serveisfuneraris.com

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David Fernández

Montserrat Tura

Neus Munté

Oriol Lladó

Susana Pérez

Dolors Sabater

Jordi Martí

Lucía Delgado

Marc Cerdà

Janet Sanz

Xavier Godàs

Martí Casamajó

Joan Ramon Casals

Elisenda Alamany

Xavier Marcé

Oriol López

Ferran Falcó

Manuel Reyes

Núria Parlon

Arnau Nadeu

Sembla tret d'una pel·lícula. Quan algú veu per dins l'edifici Venus per primera vegada, es queda en xoc. Les entrades són fosques, a la porteria hi ha bústies atrotinades, inservibles, i Correus té problemes per deixar-hi les cartes. Les escales ennegrides del replà de l'entrada estan il·luminades amb un focus d'obra que amb prou feines deixa entreveure què hi ha al primer pis. Als patis de llum s'hi acumula l'aigua que cau per les parets, que es filtra pels baixants trencats. És com si l'edifici plorés.

Aquest bloc, situat al barri de la Mina de Sant Adrià de Besòs, sembla sortit d'una pel·lícula, sí. Encara que l'afirmació podria entomar-se com una exageració, no està lluny de la realitat. L'any 2020, Netflix va rodar-hi *Centauro*, un thriller d'acció sobre drogues i curses de motos. Ho recorda Paqui Jiménez, una veïna del bloc que té un bar davant la mola de ciment i que des de fa anys s'ha convertit en una de les veus més reivindicatives pel que fa a la demolició de l'edifici i al posterior allotjament del veïnat, que es demana des del 2002 i que hauria d'arribar en un futur pròxim. "Netflix va venir a gravar aquí i a canvi ens va posar bústies noves a algunes de les porteries", relata. La història té un punt al·legòric: allà on els governs no arriben hi està entrant l'economia de plataforma.

La Paqui fa un *tour* per l'edifici i a cada poques passes s'atura per mostrar un nou desperfecte. "Aquí s'ha anat posant pegat sobre pegat", lamenta. Al carrer, la cosa no canvia. "A la nit surten les rates de la biblioteca que hi ha aquí davant", explica la Paqui, tot demostrant que un article pot canviar el significat d'una frase. No hi ha una llamborda posada al seu lloc, i caminar, sobretot per a la gent gran, és una activitat de risc.

L'edifici Venus no és l'únic a Sant Adrià que viu una situació similar. Certament, en aquest bloc s'acumulen altres problemàtiques de caràcter social. Amb tot, és la punta de l'iceberg d'una problemàtica que en pocs anys podria estendre's a tota la metròpoli. Un problema molt greu que amenaça el territori i del qual es parla poc. Què es farà a la regió amb tots els edificis que estan en mal estat?

UN GREU PROBLEMA

Les darreres dades del cens de l'Institut Nacional d'Estadística (INE) del 2011 revelen que un de cada 10 edificis a l'àrea metropolitana no està en bon estat. El cens, que es fa cada dècada, determina que el cas de Sant Adrià és més impactant que la resta, ja que aquí un de cada cinc habitatges està en mal estat. Malgrat tot, altres municipis presenten xifres similars. És el cas de Badia del Vallès, on el 18% dels edificis no estan en bon estat, l'Hospitalet (18%), Barcelona (14%), Santa Coloma (13%) o Sant Joan Despí (14%).

En altres ciutats de la regió, la situació és ben diferent. A Begues,

El bloc Venus, situat a la Mina de Sant Adrià de Besòs, és l'exemple més clar d'edifici en estat de degradació a la metròpoli. Foto: Albert Alexandre

Edificis decadents: un problema silenciós

A l'àrea metropolitana de Barcelona, un de cada 10 edificis es troba en mal estat. En alguns municipis del territori, aquest problema encara és pitjor. Parlem amb veïns per entendre com són els barris en els quals els habitatges són antics i defectuosos i radiografiar una situació que en el futur només farà que agreujar-se.

Tiana, Santa Coloma de Cervelló o Sant Just, el percentatge d'edificis en mal estat no supera el 5%. Es podria inferir, doncs, que hi ha una relació entre l'estat dels edificis i la riquesa, ja que aquests darrers indrets estan per sobre de la mitjana de renda disponible a l'àrea metropolitana, que se situa en els 25.000 euros. D'altra banda, Santa Coloma de Gramenet o Badia estan per sota dels 17.000 euros. No obstant això, en ciutats de rendes mitjanes com Barcelona o Sant

Joan Despí, el volum d'edificis en mal estat està relacionat amb l'existència de zones empobrides.

És el cas del barri de les Planes de Sant Joan Despí, on el moviment veïnal fa temps que reclama la millora dels habitatges. Daniel Frías, integrant de l'associació de veïns, assenyala que "els pisos tenen molt mala qualitat i no compleixen la normativa d'aïllament". En el cas de Barcelona, els habitatges més degradats són en barris com Ciutat Meridiana, on se-

gons Filiberto Bravo, de l'associació de veïns, "hi ha pisos que tenen més de 50 anys, que no tenen aigua ni llum, que estan en estat ruïnós i que tenen façanes a mig arreglar". De la mateixa manera, Àngel Cordero, d'Acció Raval, afirma que al centre de Barcelona hi ha edificis que presenten "danys estructurals clars, com escales deteriorades o fissures a les parets". "Hi ha pisos amb portes, in tèrfons i bústies trencades i patis de llum plens de brutícia", afegeix.

És per tot això que l'integrant de la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB) Juan Camilo Ramos sentència que la manca de reformes en edificis i pisos a la capital catalana i al territori metropolità "anirà en augment i tindrà més impacte en certs contextos socials".

D'ON PLORA LA CRIATURA?

No hi ha un únic motiu que expliqui la situació de degradació dels pisos a la metròpoli. De totes

El paper de la droga

● Com en el dilema de l'ou i la gallina, si parlem de l'estat dels edificis, cal fer-se la següent pregunta: la droga fa que els barris es degradin i els edificis derivin cap a un estat ruïnós o és en els indrets amb habitatges més precaris on s'instal·la la droga? No hi ha una resposta clara per a aquesta pregunta. Tot i això, en molts dels barris on hi ha més pisos en estat deficient també hi veiem aflorar el mercat il·legal de la droga, amb tots els conflictes veïnals que això comporta. "A la tarda, quan tanca la sala de venidors, els carrers s'omplen de drogo-dependents", explica Paqui Jiménez,

xarxa elèctrica. Des de l'oposició es va atacar el líder del PP dient que els talls es produïen per la manca d'inversions. Per a Sagués, tot suma. "Hi ha pisos amb plantacions que cal perseguir, però el percentatge és ínfim en comparació amb el de famílies que punxen la llum per necessitat", afirma. "Cal separar-ho, però quan un lloc està malament, plou sobre mullat i és fàcil que hi aparegui l'abandonament", reflexiona. "Per atacar el problema, és imprescindible afrontar la realitat: amb ingressos de 400 euros no es poden assumir les despeses de l'habitatge", denuncia.

En molts barris amb un parc d'edificis deteriorat es detecten punts de venda de droga i pisos on es cultiven plantacions de marihuana

de la Mina. Ella, que és veïna del bloc Venus, diu que a l'edifici hi viuen tòxicomans. De fet, fa un temps, al terrat de l'edifici es va instal·lar un grup de consumidors. "També hem tingut problemes de persones que punxaven la llum i, sovint, eren plantacions de marihuana en pisos", explica.

Aquest problema és similar al que relata Carles Sagués, de la Plataforma Sant Roc Som Badalona. En aquest barri, fa un temps es van fer famosos els talls de llum que patien els veïns. L'alcalde d'aleshores, Xavier García Albiol, va responsabilitzar-ne les plantacions de marihuana que hi ha al barri, obviant les deficiències de la

El cas del Raval de Barcelona és potser el més complex d'analitzar, ja que aquí, segons apunta Àngel Cordero, d'Acció Raval, "hi ha una relació clara entre edificis en mal estat i punts de venda de droga". De fet, els venedors acostumen a instal·lar-se en els pisos en pitjor estat. "Creiem que si els traficants s'hi posen és perquè la propietat no és on hauria de ser", assenyalava. Per altra banda, afirma que aquests pisos, que poden tenir més de 200 anys, no han viscut pràcticament cap millora. "Les reformes només les fan grans fons d'inversió en edificis de luxe per a estudiants estrangers o turistes", conclou.

maneres, barris com les Planes, Ciutat Meridiana, Sant Roc o la Mina comparteixen similituds. La primera, i més evident, és l'antiguitat dels immobles. L'allargada ombra del franquisme també enfosqueix aquesta història, ja que sobretot a l'extraradi les cases es van construir als anys 60, durant l'anomenada època del *desarrollismo*. "Les Planes és un barri antic que es va construir durant els anys 50 i 60 i on es va especular sense miraments", lamenta Frías. "Molts edificis no compleixen les mesures d'accessibilitat i, per això, no tenen ascensor", diu. A més, explica Frías, aquests edificis es van alçar "com bolets", fora de la llei, i per aquest motiu tenen deficiències estructurals que fan que "a l'estiu hi faci molta calor i a l'hivern molt fred".

Per la seva banda, Filiberto Bravo, de Ciutat Meridiana, assegura que en habitatges tan vells com els del seu barri i on la manca de rehabilitació ha estat total "el temps ha anat passant i la deixadesa ha degradat els pisos". Segons el seu parer, tot això s'ha vist agreujat per la crisi immobiliària derivada del crac econòmic del 2009. "Aquí, una tercera part dels pisos van ser adquirits pels bancs, molta gent va haver de

marxar i aquests habitatges van quedar en els llimbs", afirma. "Els bancs no fan res per deixar-los més decents i sovint no paguen les despeses de comunitat", denuncia. Tampoc hi ajuda que moltes famílies ocupin els pisos i no "puguin pagar per arreglar-los", considera.

Així mateix, Carles Sagués, de la Plataforma Sant Roc Som Badalona, explica que molts dels plans públics per millorar aquest barri vulnerable es van veure aturats per la crisi. "Durant el tripartit, hi va haver un projecte de renovació a Sant Roc que més tard es va parar. La meitat del barri va ser reallotjat en pisos en bon estat, però l'altra no", lamenta.

LES DERIVADES

Una esquerra, una humitat, la manca d'ascensor, unes parets de paper de fumar... Tot té conseqüències que afecten la vida de qui viu en un pis amb aquestes problemàtiques. En aquest sentit, donada la situació de crisi climàtica actual d'augment de les temperatures extremes, des de l'Observatori Metropolità de l'Habitatge de Barcelona (O-HB) alerten que a la ciutat "hi ha un parc envellit i vulnerable energèticament". Segons els seus càlculs, un

Sant Adrià de Besòs, amb construccions com el bloc Venus, és l'epicentre dels edificis en mal estat, ja que un de cada cinc es troba en una situació preocupant

Al barri del Raval de Barcelona hi ha pisos amb portes, intèrfons i bústies trencades, patis de llum plens de brutícia i on la manca de manteniment és total

87% dels edificis van ser construïts abans del 1980 i, per tant, "exemptos de la primera normativa en matèria d'eficiència energètica estatal". Així, el mal estat dels edificis es veu reflectit en el preu de la factura. Dit d'una altra manera, les llars en pitjors condicions i que sovint es troben en barris empobrits tindran més problemes per pagar l'electricitat o el gas per escalfar-se o refredar-se. Així, segons l'O-HB, si no hi ha solucions, "un 25% de les llars" hauran de destinar "més d'un 10% dels seus ingressos" a pagar les factures i, per tant, tindran "risc de pobresa energètica".

MANS A L'OBRA

L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) no és aliena a aquesta problemàtica i, per aquest motiu, està intentant posar-hi solucions. El passat 10 de febrer anunciava una inversió provinent dels Fons Next Generation, que ascendia a més de 100 milions, per rehabilitar 13.000 habitatges. "Els fons milloraran la vida dels municipis i dels seus veïns", celebrava el vicepresident executiu de l'AMB, Antonio Balmón, aquell dia.

Per a Juan Camilo Ramos, de la FAVB, els fons europeus són "una ajuda, però no seran sufi-

cient, perquè normalment només van destinats a l'eficiència energètica". "No solucionaran el problema de fons, perquè una rehabilitació integral és molt cara", afegeix. Més contundent es mostra Daniel Frías quan diu que a les Planes, on el 60% de la població té més de 65 anys i el 80% dels habitatges no tenen ascensor, "parlar d'eficiència energètica té poc sentit". "Ens diuen que els diners es destinaran a aquest tema, però nosaltres tenim problemes molt abans que posar plaques solars", es queixa. "És com rehabilitar la casa per la teulada, perquè el que és prioritari són els ascensors", assevera.

Sens dubte, la determinació de l'AMB és necessària i demostra que l'organisme és conscient d'un problema poc conegut i prioritari. Tot i això, la mesura anunciada, en un territori com el metropolità que suma 600.000 immobles, no deixa d'entomar-se mins. Això fa tèmmer el pitjor: davant d'un parc d'habitatges gegantí que cada any s'envelleix, poden sorgir nous Venus?

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Desmantellada la primera organització criminal a l'Estat dedicada a la fabricació i distribució d'un de medicament per a esportistes prohibit a Espanya. S'han fet quatre escorcolls a diferents ciutats, entre elles Premià de Mar.

Tornen a demanar el retorn de les especialitats als CAP

SANITAT ▶ La Comissió en Defensa de la Sanitat Pública de Premià de Mar i Premià de Dalt continua amb les manifestacions per reclamar el retorn de les especialitats, en el cas del CAP del primer municipi, i l'arribada de nous metges especialistes en el cas del segon poble. Unes 200 persones van participar el passat 7 de març en l'última convocatòria. Els assistents van fer el recorregut entre els CAP dels dos municipis, des del CAP de Premià de Mar fins al Víctor Català de Premià de Dalt.

La comissió ja ha recollit 1.500 firmes i assegura que continuaran amb aquesta iniciativa perquè volen superar les 3.000, amb les quals pretenen que "els dos governs de Premià es comprometin" a tirar endavant aquesta reclamació sobre la sanitat pública "davant de les administracions competents", afirmava Pep Boadella, portaveu de la Comissió, a *Premià Mèdia*.

La pròxima manifestació serà l'1 d'abril. En aquesta ocasió la

Una pancarta reivindicativa dels manifestants. Foto: Twitter (@cntpremia)

mobilització farà el camí invers del 7 de març.

La reivindicació sorgeix a partir de la pandèmia, quan els ambulatoris van redistribuir les especialitats per evitar el col·lapse dels centres de salut. Un cop superat el tram més crític de la Covid-19, aquestes especialitats no van tornar a Premià de Mar, que va perdre els

serveis d'oftalmologia, cardiologia, traumatologia i otorrinolaringologia.

Les entitats que formen la comissió –associacions de veïns, el Sindicat CNT i la Mare Pensionista–, també reivindiquen, a part que el nou CAP de Premià de Dalt tingui nous metges especialistes, un servei d'urgències, cosa que actualment no té.

El Museu Romà entrarà en funcionament el 26 de març

CULTURA ▶ Un cop finalitzades les fases d'excavacions i obres i del procés de museïtzació, l'Ajuntament anunciava el dijous 16 de març la data d'obertura del Museu Romà de Premià de Mar.

El diumenge 26 de març es permetrà l'accés al públic, que podrà veure les recreacions de la vida quotidiana de l'època romana i participar en tallers.

A partir de la inauguració, el Museu oferirà una experiència immersiva i lúdica per conèixer l'antiga vil·la romana on actualment es troba Premià de Mar, que

es remunta als segles V i VII abans de Crist. Un dels plats forts és l'edifici octogonal, una construcció única a Catalunya. També estarà disponible el miliari de la Via Augusta, el mosaic o la necròpolis, entre d'altres.

Les visites tindran una durada d'una hora i quart en la qual els visitants coneixeran tot el relat del jaciment museïtzat a través de projeccions i d'audioguies disponibles en diferents idiomes. Per assistir-hi es necessita una cita prèvia i l'entrada serà gratuïta fins al 30 de juny.

Interior del Museu Romà. Foto: Ajuntament

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Si t'ho diuen, no t'ho creuràs!

Tot el material per a realitzar les teves reformes amb un finançament increïble!!!

**A Badagres ho tens fàcil,
a Badagres ho tens tot**

Finançament
de fins a 24
mesos sense
interessos*

**BADAGRES
COMPROMÈS**

Badagres patrocina
l'equip de futbol adaptat
de l'AEB BADALONES

Finançament subjecte a l'aprovació
de l'entitat financera corresponent

 badagres

www.badagres.com

El sindicat CCOO ha convocat dues manifestacions per impagament a part de la plantilla. A més, asseguren que l'Agència Tributària el passat 1 de març va embargar caixes de botigues i de la seu central de Vilassar de Mar.

Vilassar presenta el projecte per salvar l'edifici del Palomares

FRONT MARÍTIM ▶ El futur de l'edifici del restaurant Palomares té els dies comptats. La Direcció General de la Costa i el Mar comunicava a la propietat al gener que el propietari del negoci, Ramon Huguet, ha d'entregar les claus el 14 de maig i, llavors, assumir l'enderroc.

El motiu són els requisits que demana la nova llei de costes a les construccions ubicades a les platges. Una d'elles, per exemple, és que s'ha de poder desmuntar, com una guingueta. Una condició que el Palomares no compleix. Huguet ha explicat a *Línia Nord* que ja són més de 20 anys presentant recursos per continuar amb l'activitat, però que, en acabar-se la concessió, el tancament del restaurant Palomares ja era inevitable.

“Ens ho esperàvem, però sempre tens l'esperança d'aconseguir una altra concessió perquè és un local important per la ciutat, hi ve molta gent. No ha estat així”, afirma Huguet.

Pel que fa a l'Ajuntament,

L'edifici podria convertir-se en un espai d'història marinera. Foto: Arxiu

l'alcalde Damià del Clot viatjava el 15 de març amb una delegació a Madrid per presentar al Ministeri de Transició Ecològica un projecte cultural i esportiu per conservar, a part de l'edifici del Palomares, construccions costaneres com l'Espigó de Garbí i el Club Nàutic. L'antic restaurant es planteja com a espai d'història marinera i de cultura de la pesca.

La valoració de l'alcalde és positiva, ja que el ministeri es compromet a elaborar un nou informe, però també ha comentat els obstacles que suposen les resolucions d'aturada d'activitat i enderroc de l'edifici. A Madrid van acompanyar l'alcalde quatre representants del món associatiu i cultural de Vilassar de Mar: Josep Sánchez Llibre, Carlos Sánchez, Agustí Martín i Manel Silva.

Queixes pels cotxes que mal aparquen a les escoles

ACCESSIBILITAT ▶ Els carrers que condueixen a les entrades de les escoles estan habitualment tallats a les hores d'entrada i sortida dels alumnes. Una mesura que serveix per donar seguretat als vianants, però que, de retruc, està provocant problemes d'accessibilitat per a les persones amb mobilitat reduïda i en cadira de rodes.

Noemí Font, la vilassarenca que ha denunciat la situació a través de Twitter, explica que els cotxes aparquen als carrers annexos i dificulten el pas a la seva filla, que va en cadira de ro-

des. “Per portar els meus fills a l'escola he de passar primer per l'Escola del Mar. Als carrers del voltant els pares aprofiten les voreres amples per deixar els cotxes, impeding el pas”, assegura Font.

Tot i queixar-se a la policia, un agent, segons la seva versió, li hauria justificat la situació dient-li que eren 10 minuts i que “passa a totes les escoles”.

Font assegura que s'ha posat en contacte amb l'escola perquè intentin conscienciar els pares i les mares que estacionen a les voreres de la zona.

Els cotxes s'aturen a les voreres dificultant el pas. Foto: Diputació Barcelona

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

UNHCR ACNUR
La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

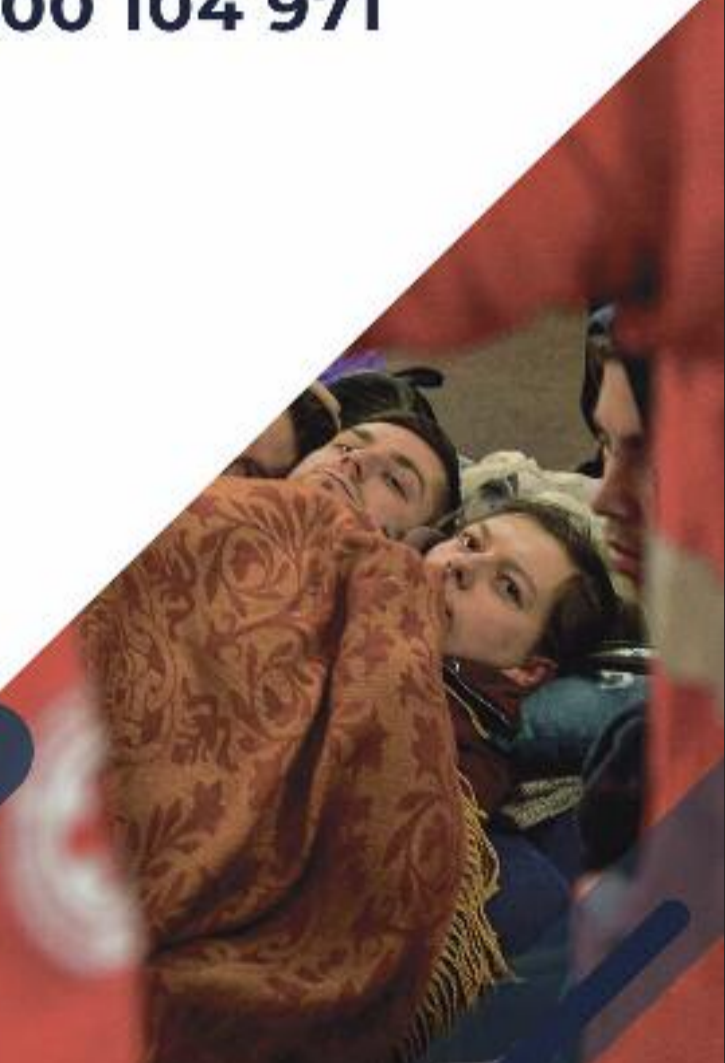

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import Integre (3€ IVA* incl.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, *Yoigo, Euskaltel).
Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

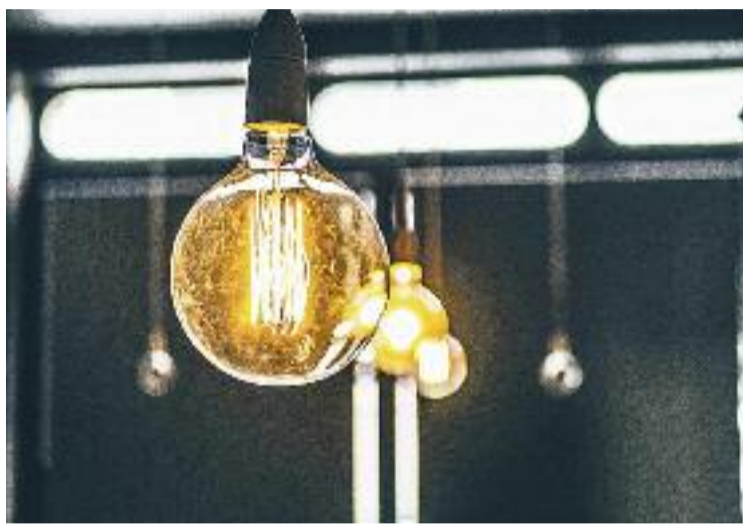
El Consell Comarcal del Maresme ha activat un servei de cangur en els municipis de menys de 20.000 habitants per infants i joves d'entre zero i setze anys. S'ofereix en locals municipals, a domicili o per activitats.

Llum, aigua i gas: les principals reclamacions al Maresme

CONSUM ▶ L'Oficina Comarcal d'Informació al Consumidor del Maresme (OCIC) va fer el 2022 un total de 2.637 actuacions en matèria de consum. Tot i que la xifra és similar a la del 2021, s'ha detectat, segons l'OCIC, un increment notable de les reclamacions i consultes relacionades amb els subministraments bàsics com la llum, el gas i l'aigua. De fet, aquestes reclamacions suposen un 43% de totes les rebudes, amb un protagonisme de la llum. La resta tenen a veure amb la telefonia, el transport aeri (10%), els bancs i les assegurances (7%).

L'Oficina Comarcal d'Informació al Consumidor del Maresme vehicula consultes, queixes, denúncies i reclamacions relacionades amb consum. Si és necessari també fa actuacions de mediació o d'arbitratge entre la persona reclamant i l'empresa.

Alguns dels exemples que ha gestionat l'OCIC són l'increment del 400% en la factura elèctrica a conseqüència de l'aplicació d'una tarifa que no ha-

El preu de la llum, protagonista en les reclamacions. Foto: Arxiu

via estat contractada o factures de gas de 1.550 euros provocades per la regularització de les lectures de comptador.

En el primer cas es va fer un arbitratge i es van estimar les reclamacions de l'usuari, ja que l'empresa subministradora no havia informat correctament dels canvis contractuals ni de les noves tarifes. En el segon, es va arribar a un acord mitjançant

una mediació, perquè la subministradora només facturés el consum proporcional a un any tot i que feia 2 anys que no es llegia el comptador.

Pel que fa a les consultes dels consumidors, els serveis bàsics també encapçalen la llista amb un 37%, seguits de les compres en línia amb un 28%, transport aeri un 9%, bancs un 7% i assegurances amb un 4%.

El camp de futbol ja disposa d'una sala d'estudis

VILASSAR DE DALT ▶ El Camp de futbol de Vallmorena disposa, des del dia 15 de març, d'una sala d'estudi. Les obres començades el novembre del 2022 al porxo de la instal·lació han permès la construcció d'aquesta aula polivalent. L'objectiu d'aquesta sala, finançada entre l'ajuntament i una donació privada, és que els jugadors puguin compaginar millor la pràctica esportiva i la seva formació.

Presenten el projecte Àgora Alella-La Miralda

ALELLA ▶ L'Ajuntament presentava el passat 16 de març el projecte Àgora Alella-La Miralda, que se situarà al futur Parc Empresarial de La Miralda i que ha de ser un eix d'activitat econòmica d'alt valor del sector quaternari. Fa anys que es treballa amb TecnoCampus i Can Ruti en el disseny d'un espai d'innovació, recerca, formació i empremadoria en l'àmbit de la salut i el benestar comunitari.

Obligatori diluir l'orina dels gossos amb aigua

PREMIÀ DE DALT ▶ Ja és obligatori diluir l'orina dels gossos amb aigua a Premià de Dalt. Per afavorir aquest hàbit, el consistori distribueix ampolles d'aigua a l'oficina d'atenció al ciutadà perquè els propietaris netegin la via pública. Una iniciativa que forma part de la campanya 'Així, sí! Suma't al civisme' impulsada per la regidoria de Medi Ambient. Les sancions per incompliment arriben fins als 400 euros.

Les Teixidores llueix un nou enjardinament

TEIÀ ▶ L'Ajuntament està fent millores al verd de la plaça de les Teixidores i les Ordidores. A la plataforma superior s'han retirat les antigues jardineres de fusta i, en el seu lloc, s'han plantat 16 arbres. L'Ajuntament assegura que aportaran, a més de qualitat ambiental i paisatgística, la reducció de la temperatura ambiental. A les noves jardineres instal·lades s'han plantat 460 plantes de 32 espècies.

Sis milions d'euros en ajuts per pagar els lloguers el 2022

HABITATGE ▶ L'Oficina d'Habitatge del Maresme va tramitar l'any passat 4.048 sol·licituds d'ajuts per al pagament del lloguer. El 60% van ser resoltes favorablement facilitant ajudes a 2.422 persones per un valor de 5.830.000 euros. Les tramitacions i la quantitat de diners van augmentar en un 15% les xifres del 2021. Les 3.869 peticions van tramitar-se en tres tipus de convocatòries: les ordinàries, les

específiques per col·lectius com gent gran o joves i, per últim, les d'especial urgència.

En el cas dels joves, durant l'any passat es van reforçar les subvencions per l'emancipació. En tenir validesa per dos anys, durant el 2023 també la gaudiran les persones que les van obtenir en 2022. L'oficina d'Habitatge del Maresme atén 24 municipis, tots excepte els sis que en tenen de pròpia.

400 persones fan servir cada dia el bus BCN-Cabrils

CABRILS ▶ Unes 2.000 persones utilitzen setmanalment el servei de bus Cabrils-Barcelona des que es va ampliar l'oferta al setembre del 2022. Mig any després de satisfer aquesta demanda històrica del municipi, l'empresa ha registrat que 400 persones al dia l'han utilitzat en l'inici del 2023. El servei ofereix cada dia 10 viatges a Barcelona i 8 de tornada a Cabrils.

El distintiu d'igualtat de gènere, renovat

CABRERA ▶ L'Ajuntament renova la certificació SG CITY 50-50 que atorga l'Associació Forgender Seal, que certifica que Cabrera ha afavorit la integració de la perspectiva de gènere en les polítiques i actuacions de l'administració municipal. Valoren, entre d'altres, les oportunitats per revertir les desigualtats, el treball en xarxa o les polítiques amb perspectiva de gènere.

2.422 ajudes aprovades. Foto: Arxiu

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

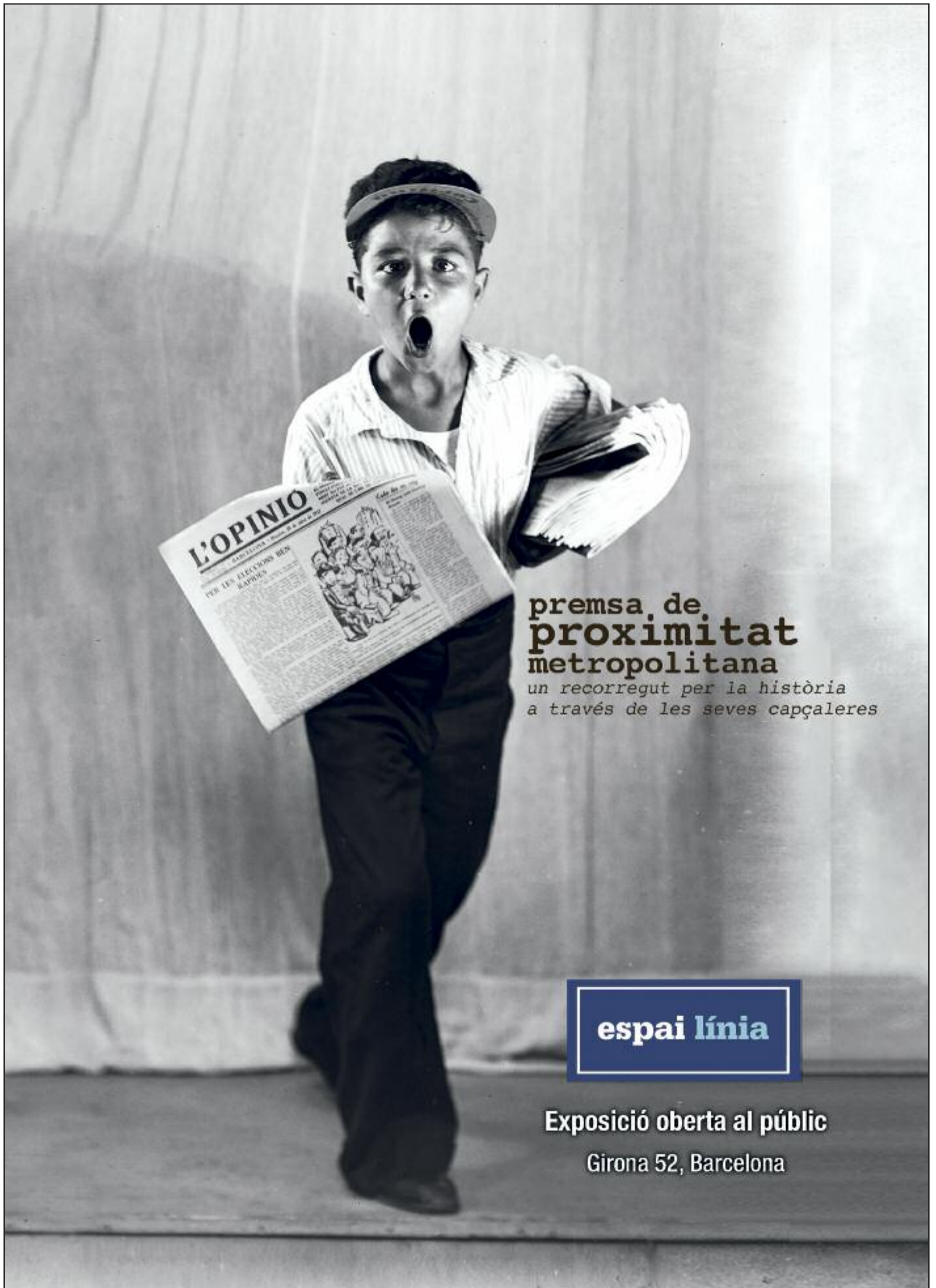

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

premsa de
proximitat
metropolitana
*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

Futbol sala | El CEFS Sant Joan de Vilassar rep el FS Parets

El conjunt de Javier Ruiz rep el pròxim dissabte 25 de març el FS Parets, en partit corresponent a la 22a jornada del grup 1 de la Tercera Divisió. El CEFS Sant Joan de Vilassar no té marge d'error si vol pujar posicions en una competició molt igualada.

La intuïció de Laia Conesa

» La base-escorta alellena del Segle XXI jugarà i estudiarà a la Universitat de Kansas (Estats Units)
» "Abans de prendre decisions demano consell i després em guio per una espècie d'intuïció", confessa

Toni Delgado
ALELLA

"Abans de prendre decisions demano consell a persones de la meua confiança. Després, quan arriba el moment, em guio per una espècie d'intuïció que em diu 'Laia, aquest és el camí'", confessa Laia Conesa (Barcelona, 2005), base-escorta del Segle XXI, que també es va formar al CEJ l'Hospitalet i al Bàsquet Femení Sant Adrià.

A la nit de Nadal de 2021, mentre sopava amb la família i amb la seva tranquil·litat habitual, l'alellena va compartir amb els seus que sí, finalment, anava a estudiar i a jugar als Estats Units, ho faria a la Universitat de Kansas.

Aquest últim Nadal, Conesa va visitar les instal·lacions, "impressionants", va signar el contracte i, sobretot, va comprovar que havia pres la decisió correcta: "Són persones encantadores. Les companyes i els entrenadors i entrenadores em van fer sentir com a casa. L'experiència em servirà també per millorar l'anglès. Ho entenc tot, però a vegades em costa mantenir una conversa".

El pròxim juliol començarà una nova aventura a Kansas, on compaginarà la competició amb els estudis en *International Business* [Empresa Internacional], l'equivalent a Administració i Direcció d'Empreses (ADE).

Segur que al seu equipatge no faltaran novel·les de misteri, que l'atrapen, i algun llibre que

la motivi, com els d'Albert Espinosa, una recomanació de la seva amiga Marina Aviñoa, jugadora del Club Joventut Badalona. La lectura, la música o fer un petit passeig l'ajuden a gaudir dels seus moments propis i desconnectar de la residència Blume, on les hores passen "molt més de pressa que fora", entre els estudis i els entrenaments de matí i tarda. "Aquí convius amb molta gent i és difícil tenir estones per a tu sola", confessa.

L'alellena sempre ha sabut trobar i cuidar el seu espai personal. El pare, David Conesa, la recorda de petita entretinguda pintant i dibuixant durant els dinars familiars. "No tinc gaire presents aquells moments, però sí que sé que soc la menys moguda dels germans", reconeix Conesa, la germana gran (18 anys). En Marc en té 14 i la Berta, 10.

"FORÇA VERGONYOSA"

Es retrata com una persona "força vergonyosa i prudent" que necessita conèixer i establir vincles per agafar confiança i sentir-se còmoda. Gran part del seu primer any al Segle XXI no va parlar gaire, però no deixava d'observar i d'aprendre de tothom. Sempre ha estat inquieta i una esponja.

Conesa és una jugadora d'equip segura i líder en atac i en defensa que sap adaptar-se a les necessitats del grup i de qui la dirigeixi. "Assumeixo el rol que em demanin sent jo mateixa en tots els aspectes. M'exigeixo força i tinc una competitivitat sana amb mi mateixa. Això, però, a vegades em pot jugar males pas-

Laia Conesa, base-escorta del Segle XXI. Foto: Toni Delgado

sades", reconeix. El curs passat va ser "força dur" per a l'alellena. "M'he tret aquelles pors i m'he aconseguit trobar. Estic en un bon moment", afegeix.

"M'encanta que Javi Torralba sigui tan exigent perquè et porta al límit i et fa descobrir moltes coses que tens a dins", exposa la base-escorta, que el passat estiu va guanyar dues plates, la primera en el 5x5, en el Mundial sots 17 de Debrecen (Hongria). "Arribar a la final d'un campionat del món és molt complicat i n'estem molt satisfetes, però crec que podíem haver donat una mica més contra els Estats Units", confessa.

Després de dues setmanes de desconexió a Sant Carles de la Ràpita, on, com a Alella, sempre hi troba "molta pau i tranquil·litat", va recuperar energies per afrontar l'Europeu sots 17 d'Atenes, de 3x3, amb Judit Oliva, Judit Valero i Carla Viegas.

L'entrevista s'ho va passar molt bé en aquesta modalitat del bàsquet que cada cop té més

impacte i ja és olímpica. Havia provat el 3x3 en una espècie de lliga que fan al Segle XXI els divendres, quan ja ha acabat la temporada. "A l'Europeu d'Atenes vam arribar a la final contra França i vam competir molt bé. Vaig fallar el tir lliure per empatar, però el matx tampoc es va decidir allà", exposa.

Va començar a jugar a bàsquet als Jesuïtes Casp-Sagrà Cor de Jesús, on l'entrenador Xavier Lluís Fuentes va veure que la petita tenia un do per a l'esport de la cistella, i va recomanar als Conesa-Calvet que la Laia anés a provar a altres clubs. Només ho va fer al CEJ l'Hospitalet, on es va quedar finalment. El Barça CBS també es va acabar interessant molt per ella.

LARA SUANZES

Al CEJ l'Hospitalet es va sentir "molt còmoda a dins i a fora de la pista amb l'equip i les dues entrenadores, Eva Nieto i Judith Guadalajara". La gran culpable perquè la temporada segü-

ent fitxés pel Bàsquet Femení Sant Adrià va ser la tècnica Lara Suanzes [ara a la Penya], que, segons explica David Conesa, "va fer tot el possible perquè hi anéssim".

CREIXEMENT I TÍTOLS

L'entrevistada recorda els seus quatre anys al conjunt adrianenc [mini B, mini A i infantil A] com una etapa "molt feliç de creixement i amb molts títols [campionats de Catalunya i d'Espanya o dues minicopes de la Reina]" en què va aprendre a "competir en equip" i "gaudir del bàsquet". Pujar també amb la generació del 2004 al Bàsquet Femení Sant Adrià i a la selecció catalana i espanyola la va ajudar a obrir-se més, conèixer més companyes i ser una jugadora més completa.

Era una fidel seguidora del primer equip al Marina Besòs. "Va ser una experiència preciosa veure el club a l'elit, a Liga Femenina, i recordo aquelles jornades de passar-m'ho molt bé i xalar molt. Per sort, quan em va tocar fer de mopa, diria que no vaig sortir mai, perquè... Quina vergonya!", confessa, divertida.

EL TENIS

De petita fruïa molt jugant a tennis al CE Laietà, entrenant-se dues hores els divendres i competint els dissabtes. "Ma mare, la Ivette Calvet, també va practicar aquest esport, que em va servir per millorar la meua coordinació amb els peus. Hi tenia certa traça, però vaig triar el bàsquet segurament perquè és un joc d'equip", tanca Conesa.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

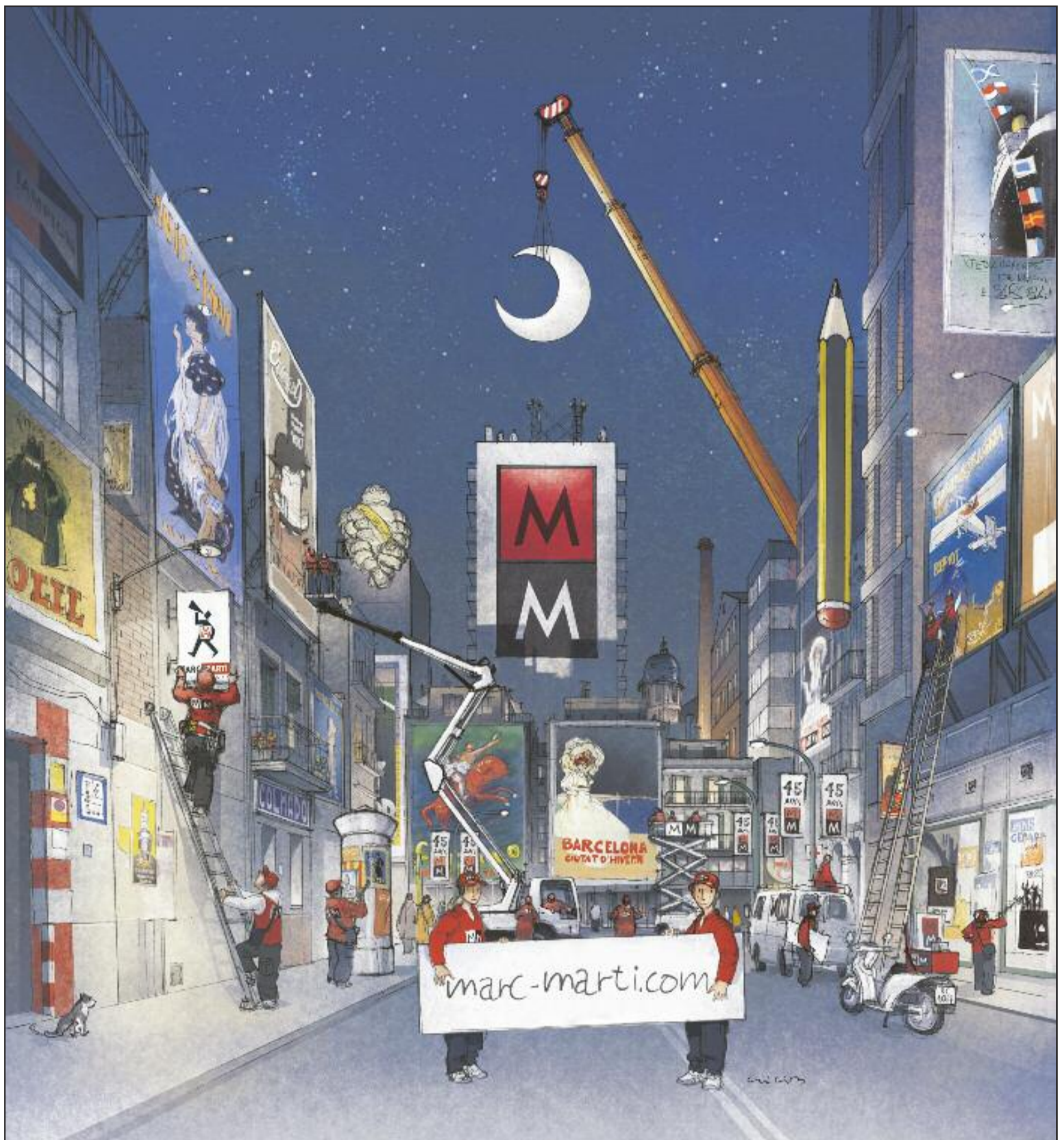

facebook

twitter

instagram

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

No t'ho perdís

Foto: Guillem Roset/ACN

Dansa Metropolitana

Ja és aquí una nova entrega del festival Dansa Metropolitana. Concretament, la d'enguany és la sisena edició del festival i està en marxa des del 9 de març. Fins al dia 26 d'aquest mateix mes, una dotzena de municipis de la demarcació de Barcelona s'ompliran amb més de 330 activitats, entre les quals hi ha 118 espectacles d'artistes i agrupacions internacionals, com els ballets d'Acosta Danza o Ballets Jazz Montréal. També hi ha programades propostes espanyoles, com ara el flamenc de Rocío Molina i María Moreno, i noms locals, com Sol Picó o Pere Faura.

Famosos

La carrera de Julieta Gracián (Barcelona, 2001) és d'aquelles que prometen. Aquesta jove cantant, coneguda artísticament com a Julieta –i prou–, va publicar el setembre passat l'àlbum *Ni llum ni lluna* (Music Bus Records). Mig any després, el disc ja li ha donat un bon grapat d'alegries. L'última, dos Premis Enderrock. A la gala dels guardons que atorga la revista musical catalana, que va celebrar la 25a edició el 9 de març, es va endur el premi de la crítica a millor disc d'artista revelació i el premi del públic a millor disc de cançó d'autor. Julieta també va ser protagonista involuntària d'una anècdota: el compte d'Instagram d'Enderrock es va equivocar i va etiquetar Juliana Canet com a guanyadora dels premis. Totes dues n'han fet bromes a les xarxes: "T'ho mereixes", li ha dit la cantant a la comunicadora irònicament.

La fitxa

QUI ÉS?

J U L I E T A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una artista emergent

La jove cantant barcelonina té un futur prometedor

QUÈ HA FET?

Triomfar als Premis Enderrock

Ha guanyat dos guardons per l'àlbum 'Ni llum ni lluna'

A LES XARXES...

Riuen de la confusió amb Juliana Canet

Enderrock es va equivocar etiquetant-la a Instagram

Llibres

Roses de Foc de Barcelona
Andreu Farràs

Una història d'acció i reacció, de revolta i repressió, d'exilis i de presó que recull uns episodis fonamentals del nostre passat recent plens de violència política i que mostren una desgraciada constant històrica: des de les primeres bullangues del 1835 fins a les manifestacions contra la sentència de l'1-O, passant per la Setmana Tràgica o la Vaga de la Canadenca.

Teatre

Cost de vida
Martyna Majok

Un camioner a l'atur i la seva exdona es retroben inesperadament després d'un accident que l'ha deixat tetraplègica. En paral·lel, una filla d'immigrants, graduada universitària i pluriocupada, es presenta a la feina de cuidadora que ha publicat un investigador brillant amb paràlisi cerebral. Quatre vides que col·lideixen i s'enllacen. A la sala Villarroel de Barcelona.

Música

Apologia
Alba Pujals

Alba Pujals és trombonista i compositora i ha cursat els seus estudis de jazz a la prestigiosa Juilliard School de Nova York. Ha col·laborat amb artistes i bandes com C. Tangana o The Gramophone Allstars, i ha actuat en escenaris com el Dizzy's Club de Nova York o el Palau de la Música. Recentment ha debutat amb l'àlbum *Apologia* (The Changes Music).

Pelis i sèries

Los reyes del mundo
Laura Mora

Rá, Culebro, Sere, Winny i Nano són cinc nois dels carrers de Medellín, Colòmbia. Són cinc reis sense regne, sense llei i sense família, que emprenen un viatge a la recerca de la terra promesa. Un conte subversiu a través d'un clan salvatge i entranyable alhora, que transita entre la realitat i el deliri. Un viatge cap al no-res on passa tot.

ESTILS DE VIDA

Por d'estar sense el mòbil

Foto: Freepik

i SALUT MENTAL

El 81% dels joves d'entre 14 i 35 anys pateixen nomofòbia, és a dir, la por d'estar sense el telèfon mòbil, segons un informe de la Universitat Oberta de Catalunya. Tot i que no pot considerar-se en cap cas una malaltia, sí que pot ser una font de possibles trastorns i problemes, com la falta de concentració, l'ansietat o la por de sentir-se sol.

Segons els experts consultats per l'informe, els resultats apunten que un 70% dels joves d'aquesta franja d'edat fan servir el telèfon mòbil com a principal eina de lectura de continguts digitals i això els fa més propensos a divagacions mentals, en comparació amb l'ús del paper, que permet una millor concentració. L'estudi assenyala que precisament els joves que més problemes tenen per concentrar-se són els que prefereixen els continguts en format vídeo per descobrir o aclarir conceptes durant la seva formació.

L'estudi evidencia la pèrdua d'eficiència que pot suposar la multitasca i alerta que en un entorn d'informació sobreabundant només poden prosperar les organitzacions capaces de captar l'atenció dels usuaris.

Les claus

ATENCIÓ

La capacitat d'atenció dels humans ha baixat dels 12 als 8,2 segons en prop de quinze anys

INSOMNI

El 20% dels joves d'entre 14 i 35 anys presenten símptomes d'insomni a conseqüència de l'ús dels mòbils

SOLITUD

Entorn del 40% dels joves consultats asseguren que es connecten a l'*smartphone* per no sentir-se sols

PROFESSIÓ

Un de cada tres entrevistats vol ser influenciador i un de cada cinc, videojugador professional

Foto: Freepik

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Creixem amb tu i per a tu

Formem un equip
per tenir cura de
la teva salut.

Professionals sanitaris
Atenció primària i comunitària

canalsalut.gencat.cat